

การพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อ เสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้ และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

The Development of Competency-based Curriculum Course Structure for Enhancing the Professional Competence-skills towards the Knowledge Transfer and Experience in Vocational Certificate Program

ฤทัย ประทุมทอง¹ ทรงนคร การนา² วิมล บุญรอด³ และธนต์ ธนอัสวพล⁴

Ruthai Prathoomthong¹ Songnakorn Karnna² Wimon Boonrawd³ and Tanat Tanausavaphol⁴

1,2,3,4 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดสงขลา 90000

Faculty of Industrial Education and Technology, Rajamangala University of Technology Srivijaya,
Songkhla 90000

¹Corresponding Author: E-mail: ruthai.p@rmutsv.ac.th

Received: 12 Mar. 2024; Revised: 1 May 2024; Accepted: 13 May 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา 2) พัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา 3) ประเมินโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา กลุ่มผู้ให้ข้อมูลและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 50 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จากกลุ่มภาคีเครือข่ายพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 1) ตัวแทนจากภาคมหาวิทยาลัย และ 2) ตัวแทนจากภาคการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการศึกษาเอกสาร แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา และแบบประเมินคุณภาพโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบโครงสร้างของหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา ประกอบด้วย (1) สมรรถนะรายวิชาของหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาสำหรับการจัดสอนอาชีพ ตรงหรือสอดคล้องกับสมรรถนะรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 (2) จำนวนชั่วโมงเรียนไม่น้อยกว่าจำนวนชั่วโมงเรียนของรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 2) โครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา มีองค์ประกอบของหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา 9 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ชื่อหลักสูตรรายวิชา องค์ประกอบที่ 2 จำนวนชั่วโมงเรียน องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะรายวิชา องค์ประกอบที่ 4 คำอธิบายรายวิชา องค์ประกอบที่ 5 เนื้อหาสาระ องค์ประกอบที่ 6 การวัดและประเมินผล องค์ประกอบที่ 7 เครื่องมือ/วัสดุ/อุปกรณ์ องค์ประกอบที่ 8 เอกสารประกอบและแหล่งเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 9 ฟื้นฟูความรู้หรือคุณสมบัติของผู้เรียน ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 24 วิชา และผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการ

ประเมินคุณภาพโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้ และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาโครงสร้างหลักสูตร สมรรถนะวิชาชีพ การเทียบโอนความรู้

Abstract

The purposes of this research were to: 1) study competency-based curriculum structure framework, 2) develop the course competency-based curriculum, and 3) evaluate the development of course competency-based curriculum structure. The group of informants and experts included 50 participants derived by purposive sampling technique from network partners in the Education Innovation Area of Songkhla Province consisting of representatives from university sector and representatives from educational sector. The research instruments were study records, interviews, forms for appropriateness and quality assessments calculated by mean, standard deviation, and content analysis.

The research findings were as follows. 1) The course competency-based curriculum structure framework consisted of the following aspects: (1) the course competency for career teaching matching or being consistent with course competencies in the Vocational Certificate Program of not less than 60 percent and (2) the number of study hours is not less than the number of study hours of the Vocational Certificate Program courses. 2) The course competency-based curriculum structure framework consisted of 9 components, i.e., components 1: course name, components 2: number of study hours, components 3: course competencies, components 4: course description, components 5: content, components 6: measurement and evaluation, components 7: tools/materials/equipment, components 8: documents and learning resource, and components 9: learners' basic knowledge or qualifications of 24 subjects. The results of the appropriateness evaluation of the course competency-based curriculum structure for enhancing the professional competence skills towards the knowledge transfer and experience in the vocational certificate program achieved the overall appropriateness at the highest level. 3) Finally, the quality of the evaluation of the development of course competency-based curriculum structure reached the overall outcome at the highest level.

Keywords: Development of the Curriculum Structure, Professional Competencies, Knowledge Transfer

1. บทนำ

จุดเด่นของหลักสูตรฐานสมรรถนะ คือ ช่วยให้ผู้เรียน ได้รับการพัฒนาสมรรถนะหลักที่สำคัญต่อการใช้ชีวิต การทำงาน และ การเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ช่วยให้การจัดการเรียนรู้มุ่งเป้าหมายไปที่ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่ต้องการ การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะที่จะตอบสนองผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นสิ่งที่ท้าทายโดยเฉพาะการจัดการเรียน

การสอนฐานสมรรถนะ คือ มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถ ในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะ ต่าง ๆ อย่างเป็นองค์รวมในการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหา และการใช้ชีวิต เป็นการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อให้สามารถใช้งานได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นการเรียนเพื่อใช้ประโยชน์ ไม่ใช่การเรียนเพื่อรู้เท่านั้น การจัดการเรียนสอนฐานสมรรถนะนั้นผู้เรียนสามารถใช้ เวลาในการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ตาม ความถนัดและความสามารถของตน สามารถไปได้เร็ว ช้า

แตกต่างกันได้ ในส่วนการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อ การปรับปรุงพัฒนา เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เกิดการ เรียนรู้ฐานสมรรถนะประสบความสำเร็จ [1]

จังหวัดสงขลาซึ่งเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภาคใต้ที่มีความพร้อมทั้งสถาบันการศึกษา สถานที่พักอาศัย และ ประชาชนในจังหวัดสงขลาส่วนใหญ่นิยมส่งบุตรหลาน เข้ารับการศึกษา แต่การจัดการศึกษาของจังหวัดสงขลา นั้น ยังประสบปัญหาหลัก คือ 1) คุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาส่วนใหญ่มีมาตรฐานคุณภาพที่แตกต่างกัน ระหว่างสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงกับสถานศึกษาทั่วไป 2) หน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัดขาดการบูรณาการ การจัดการศึกษาร่วมกัน ขาดความเชื่อมโยง ช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน 3) การจัดการเรียนการสอน ขาดการกำกับ นิเทศ ติดตามและประเมินผลอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง ในทุกระดับ 4) ความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีน้อย 5) ประชาชนขาด ความตื่นตัวในการเรียนรู้ให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง ด้านเทคโนโลยี สังคม และความเป็นประชาคมอาเซียน 6) ขาดการรวบรวมองค์ความรู้ที่เป็นระบบ การบริหารจัดการองค์ความรู้ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ สู่สาธารณะค่อนข้างน้อย 7) ขาดการบูรณาการแหล่งเรียนรู้ ของหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน ให้เอื้อต่อการจัดการเรียน การสอน 8) การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาค ส่วนอื่นมีน้อย [2, 3] ดังนั้นแผนพัฒนาการศึกษาของ จังหวัดสงขลา จึงมุ่งเน้นประเด็น 1) เพิ่มผลสัมฤทธิ์ใน การเรียนรู้ของนักเรียน 2) ลดความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพ การศึกษา 3) พัฒนานวัตกรรมการบริหารการศึกษาระดับ จังหวัด และ 4) เพื่อให้เกิดการร่วมมือกับภาครัฐ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน และประชาสังคมในการ จัดการศึกษา โดยสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ได้ทำความร่วมมือกับหน่วยการศึกษาในจังหวัดสงขลา เพื่อขับเคลื่อนประเด็นที่มุ่งเน้นดังกล่าว รวมทั้งทำ ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาหลักสูตรและ กระบวนการเรียน การสอนวิชาชีพ มุ่งเน้นการจัดการศึกษา เพื่อการมีงานทำ มีนโยบายในการเพิ่มสัดส่วนผู้เรียน สายอาชีพทั้งนี้จึงต้องปรับหลักสูตรการเรียนการสอนและ การพัฒนาครู เพื่อทำให้การเรียนการสอนวิชาชีพมีความ

น่าสนใจมากขึ้น ดังนั้นจากความร่วมมือดังกล่าวก่อให้เกิด “โครงการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาระดับพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา” ซึ่งเป็นการพัฒนา หลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เห็นความเชื่อมโยง กับหลักสูตรในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น เป็นการเทียบเคียง และชี้แนวทางให้เห็นความสำคัญของการศึกษาต่อ สายวิชาชีพ และเห็นความเชื่อมโยงว่าการเรียนวิชาชีพ ก็มีช่องทางในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทั้งระดับ อาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา ซึ่งการดำเนินการของ โครงการความร่วมมือดังกล่าว เกิดเป็นรูปแบบการพัฒนา หลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่เป็นวิชาชีพ ผลลัพธ์ ที่ได้เป็นเพียงหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพที่เทียบเคียง ชี้ให้เห็นแนวทางในการศึกษาต่อเท่านั้น เพื่อต่อยอด ผลักดันนโยบายของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ให้ประสบผลสำเร็จ โดยจะร่วมกันพัฒนาในประเด็น พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่สอดคล้องกับ บริบทของพื้นที่ของหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นรายวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) [4]

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะ พัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริม สร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และ ประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อเป็นนวัตกรรมเชิงระบบในการบริหารจัดการศึกษาที่ จะส่งผลให้การขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาให้ประสบ ความสำเร็จ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษารอบโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะ รายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบ โอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.)

2.2 เพื่อพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะ รายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบ โอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.)

2.3 เพื่อประเมินโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะ รายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบ

โอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.)

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาแนวทางการพัฒนารอบ
โครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาสู่การเทียบ
โอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) แบ่งขั้นตอนการดำเนินงานเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กับการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาเอกสารและงาน
วิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดย
การศึกษาหลักการ แนวคิด และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง
เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย ดังนี้ (1)
แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรฐาน
สมรรถนะรายวิชา (2) การนิยามความหมายที่เกี่ยวข้อง
กับหลักสูตรฐานสมรรถนะ (3) กระบวนการสร้างหลักสูตร
ฐานสมรรถนะรายวิชา และ (4) การประเมินหลักสูตรฐาน
สมรรถนะรายวิชา

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น
แบบบันทึกการศึกษาเอกสาร

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล จากเอกสารและงาน
วิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ
รายวิชา

4) วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นที่ 1.2 การศึกษาสภาพและแนวทางการ
พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา โดยศึกษาสภาพและ
แนวทางการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อ
พัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ (1) ด้านปัจจัยนำเข้า ซึ่งประกอบด้วย
งานวิชาการ งานบุคคล งานงบประมาณ และงานบริหาร
ทั่วไป (2) ด้านกระบวนการ (3) ด้านผลผลิต และ
(4) ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ จากการส่งเสริมอาชีพสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขยายโอกาส
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ
โรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จากการ
ดำเนินโครงการส่งเสริมเวทีและประชาคมเพื่อการจัดทำ

รูปแบบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยง
การศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาของ
จังหวัดสงขลา ประจำปีงบประมาณ 2564 จำนวน 3 แห่ง
ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ (1) โรงเรียนวัดท่าหิน
(2) โรงเรียนวัดหูแร่ และ (3) โรงเรียนบ้านคูนายสังข์

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
ประกอบด้วย แบบศึกษาเอกสาร และแบบสัมภาษณ์
กึ่งโครงสร้าง ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิง
เนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์ในด้าน
การใช้ภาษา และความสอดคล้องของประเด็นคำถาม
กับรายละเอียดที่ศึกษา โดยนำประเด็นการสัมภาษณ์
ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน จำนวน 3 คน ได้ค่าดัชนีความ
สอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ผู้วิจัยปรับปรุง
แก้ไขแบบสัมภาษณ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
กับกลุ่มตัวอย่าง [5]

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์
อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการวิเคราะห์เอกสาร

4) การวิเคราะห์เอกสาร โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นที่ 1.3 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากการ
สนทนากลุ่ม เพื่อหาสมรรถนะวิชาชีพตามความต้องการ
ของกลุ่มเป้าหมาย

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา โดยการนำกรอบแนวคิด
เบื้องต้นในการวิจัย ในขั้นตอนที่ 1.1 และขั้นตอนที่ 1.2
มากำหนดเป็นประเด็นในการประชุมกลุ่ม

2) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 50 คน ได้มาโดย
การเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1
โรงเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน
21 โรงเรียน กลุ่มที่ 2 สถานศึกษากลุ่มเป้าหมายที่สังกัด
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย
จำนวน 4 อำเภอ กลุ่มที่ 3 สถานศึกษาภาคีเครือข่ายร่วม
ผลิตนักศึกษาครูช่าง จำนวน 10 สถานศึกษา

3) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น
แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการประชุมสนทนา
กลุ่มกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

5) การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา
ขั้นที่ 1.4 การศึกษาความเชื่อมโยงระหว่าง
รายวิชาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา สู่การเทียบโอน

ความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาจากประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่องหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์รายวิชา

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบบันทึกการศึกษาเอกสาร

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล จากเอกสารหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์รายวิชา

4) วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาสำหรับการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แบ่งขั้นตอนการดำเนินงานเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 พัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา สำหรับการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยนำข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เพื่อยกร่างและจัดทำโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาตามองค์ประกอบ

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาสิ่งที่กำหนดให้ในรายวิชาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 (ปรับปรุง พ.ศ. 2565)

2) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 50 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 โรงเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 21 โรงเรียน กลุ่มที่ 2 สถานศึกษากลุ่มเป้าหมายที่สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย จำนวน 4 อำเภอ กลุ่มที่ 3 สถานศึกษาภาคีเครือข่ายร่วมผลิตนักศึกษาครูช่าง จำนวน 10 สถานศึกษา

3) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบบันทึกโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา สำหรับการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการประชุมสนทนากลุ่มกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

5) การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตร

ฐานสมรรถนะรายวิชา สำหรับการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และ/หรือประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรและการสอนรายวิชาชีพ จำนวน 19 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรและการสอนจากสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 10 คน กลุ่มที่ 2 ครูผู้สอนรายวิชาชีพจากสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 9 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบประเมินความเหมาะสม เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 9 ข้อ นำแบบประเมินความเหมาะสมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการประชุมสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิ

4) การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินคุณภาพโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาสำหรับการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และ/หรือประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบประเมินคุณภาพ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 9 ข้อ นำแบบประเมินคุณภาพเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการประชุมสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิ

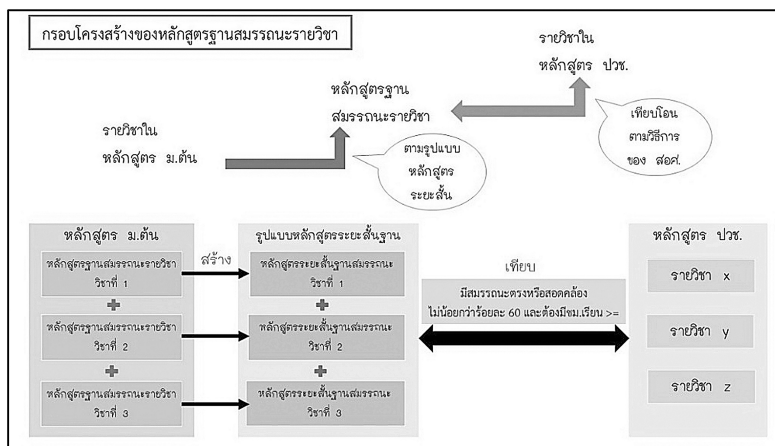
4) การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการศึกษากรอบโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะรายวิชาสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

การจัดทำหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อพัฒนาสมรรถนะรายวิชาต้องเป็นการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับสภาพบริบทของพื้นที่ อาชีพในท้องถิ่น และร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาในพื้นที่ ในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาสำหรับการสอนอาชีพในโรงเรียน เพื่อให้สามารถเทียบโอนความรู้และประสบการณ์สู่การสะสมหน่วยการเรียนรู้

กับสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยกรอบโครงสร้างของหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา ประกอบด้วย (1) สมรรถนะรายวิชาของหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาสำหรับการจัดสอนอาชีพ ตรงหรือสอดคล้องกับสมรรถนะรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 (2) จำนวนชั่วโมงเรียนไม่น้อยกว่าจำนวนชั่วโมงเรียนของรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายต้องพัฒนาและใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาของโรงเรียน ส่วนสถานศึกษาอาชีวศึกษา นำหลักสูตรสมรรถนะรายวิชาไปขึ้นทะเบียนเป็นหลักสูตรระยะสั้นฐานสมรรถนะของสถานศึกษาแสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบโครงสร้างของหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะรายวิชาสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

4.2 ผลการพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะรายวิชาสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

การพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา มีองค์ประกอบของหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา 9 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ชื่อหลักสูตรรายวิชา องค์ประกอบที่ 2 การกำหนดชั่วโมงเรียน องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะรายวิชา องค์ประกอบที่ 4 คำอธิบายรายวิชา

องค์ประกอบที่ 5 เนื้อหาสาระ องค์ประกอบที่ 6 การวัดและประเมินผล องค์ประกอบที่ 7 เครื่องมือ/วัสดุ/อุปกรณ์ องค์ประกอบที่ 8 เอกสารประกอบและแหล่งเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 9 พื้นความรู้หรือคุณสมบัติของผู้เรียน ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 24 วิชา ดังแสดงในตารางที่ 1 และผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะรายวิชาสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 รายชื่อโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

รายชื่อโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา	ชื่อรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
1. รายวิชา ขนมหอยพื้นฐาน (20 ชม.)	20404-2003 ขนมหอยเบื้องต้น (90 ชม.)
2. รายวิชา ขนมหอย 1 (40 ชม.)	
3. รายวิชา ขนมหอย 2 (40 ชม.)	
4. รายวิชา อาหารว่าง 1 (40 ชม.)	20404-2103 อาหารว่าง (72 ชม.)
5. รายวิชา อาหารว่าง 2 (40 ชม.)	
6. รายวิชา การจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน (40 ชม.)	20406-2006 การจัดดอกไม้ (72 ชม.)
7. รายวิชา การจัดดอกไม้แบบสร้างสรรค์ (40 ชม.)	
9. รายวิชา แกะสลักผักและผลไม้ (40 ชม.)	20406-2003 งานแกะสลัก (90 ชม.)
10. รายวิชา แกะสลักผักและผลไม้ในงานอาหาร (40 ชม.)	20701-2104 แกะสลักผักและผลไม้ (72 ชม.)
11. รายวิชา แกะสลักอนุรักษไทย (40 ชม.)	
12. รายวิชา คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตและการใช้งานโปรแกรม Microsoft Word (20 ชม.)	20001-2001 คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่อ งานอาชีพ (54 ชม.)
13. รายวิชา โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปตารางคำนวณ Microsoft Excel (20 ชม.)	
14. รายวิชา โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปตารางคำนวณ Microsoft Excel (20 ชม.)	
15. รายวิชา กระเป๋าสานพลาสติก (20 ชม.)	20406-2107 งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม (90 ชม.)
16. รายวิชา งานประดิษฐ์ 1 (40 ชม.)	
17. รายวิชา งานประดิษฐ์ 2 (40 ชม.)	
18. รายวิชา การขยายพันธุ์พืช 1 (40 ชม.)	20501-2207 การขยายพันธุ์พืช (72 ชม.)
19. รายวิชา การขยายพันธุ์พืช 2 (40 ชม.)	
20. รายวิชา งานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น (40 ชม.)	20100-1004 งานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น (72 ชม.)
21. รายวิชา งานเชื่อมแก๊สและโลหะแผ่นเบื้องต้น (40 ชม.)	
22. รายวิชา การเขียนโปรแกรมควบคุมหุ่นยนต์ขนาดเล็ก 1 (40 ชม.)	20105-2121 หุ่นยนต์เบื้องต้น (72 ชม.)
23. รายวิชา การเขียนโปรแกรมควบคุมหุ่นยนต์ขนาดเล็ก 2 (40 ชม.)	
24. การขายออนไลน์ 1 (40 ชม.)	20202-2002 การขายออนไลน์ (72 ชม.)
25. การขายออนไลน์ 2 (40 ชม.)	

ตารางที่ 2 ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (n = 19)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
องค์ประกอบที่ 1 ชื่อหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา	4.63	.49	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 2 จำนวนชั่วโมงเรียน	4.84	.37	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะหลักสูตรรายวิชา	4.74	.45	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 4 คำอธิบายรายวิชา	4.89	.32	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 5 เนื้อหาสาระ	4.79	.42	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 6 การวัดและประเมินผล	5.00	.00	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 7 เครื่องมือ/วัสดุ/อุปกรณ์	4.89	.32	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 8 เอกสารประกอบ/แหล่งเรียนรู้	4.42	.51	มาก
องค์ประกอบที่ 9 พื้นความรู้/คุณสมบัติผู้เรียน	4.95	.23	มากที่สุด
โดยภาพรวม	4.80	.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบที่ 9 พื้นความรู้/

คุณสมบัติผู้เรียน มีผลการประเมินความเหมาะสมสูงที่สุด

4.3 ผลการประเมินโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินคุณภาพโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (n = 5)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
องค์ประกอบที่ 1 ชื่อหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา	4.40	.48	มาก
องค์ประกอบที่ 2 จำนวนชั่วโมงเรียน	4.80	.40	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะหลักสูตรรายวิชา	4.60	.48	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 4 คำอธิบายรายวิชา	4.80	.40	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 5 เนื้อหาสาระ	4.80	.40	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 6 การวัดและประเมินผล	4.80	.40	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 7 เครื่องมือ/วัสดุ/อุปกรณ์	4.80	.40	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 8 เอกสารประกอบ/แหล่งเรียนรู้	4.40	.48	มาก
องค์ประกอบที่ 9 พื้นความรู้/คุณสมบัติผู้เรียน	4.80	.40	มากที่สุด
โดยภาพรวม	4.69	.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบที่ 2 จำนวนชั่วโมงเรียน องค์ประกอบที่ 4 คำอธิบายรายวิชา องค์ประกอบที่ 5 เนื้อหาสาระ องค์ประกอบที่ 6 การวัดและประเมินผล องค์ประกอบที่ 7 เครื่องมือ/วัสดุ/อุปกรณ์ และองค์ประกอบที่ 9 พื้นความรู้/คุณสมบัติผู้เรียน มีผลการประเมินคุณภาพสูงที่สุด

5. สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลและอภิปรายผล

กรอบโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกอบด้วย (1) สมรรถนะรายวิชาของหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาสำหรับการจัดสอนอาชีพตรงหรือสอดคล้องกับสมรรถนะรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 (2) จำนวนชั่วโมงเรียนไม่น้อยกว่าจำนวนชั่วโมงเรียนของรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายต้องพัฒนาและใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาของโรงเรียน ส่วนสถานศึกษาอาชีวศึกษา นำหลักสูตรสมรรถนะรายวิชาไปขึ้นทะเบียนเป็นหลักสูตรระยะสั้นฐานสมรรถนะของสถานศึกษาสำหรับการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สามารถเทียบโอนความรู้และประสบการณ์สู่การสะสมหน่วยการเรียนรู้กับสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องที่ 9 การเทียบโอนผลการเรียนรู้ [6] และสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษารูปแบบการศึกษานอกระบบ แบบมีชั้นเรียน รูปแบบที่ 1 การจัดการเรียนการสอนโดยการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

และบูรณาการในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการจัดรายวิชาเพิ่มเติมอาชีพ [7] อีกทั้งการพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาต้องมีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับสภาพบริบทของพื้นที่ อาชีพในท้องถิ่น และร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาในพื้นที่ ในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาสำหรับการสอนอาชีพในโรงเรียน ส่งผลให้โครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา มีองค์ประกอบของหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา 9 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ชื่อหลักสูตรรายวิชา สะท้อนให้เห็นวิชาชีพ กะทัดรัด สมบูรณ์ สื่อสารเข้าใจได้ง่าย ทันสมัยและน่าสนใจ มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมาก องค์ประกอบที่ 2 จำนวนชั่วโมงเรียน มีการกำหนดจำนวนชั่วโมงเรียนในแต่ละวิชาเหมาะสมและสอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงเรียนของรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สำหรับการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะรายวิชา แสดงออกถึงพฤติกรรมของบุคคลด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะต่าง ๆ ให้เกิดผลการปฏิบัติงานประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และสอดคล้องกับสมรรถนะรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สำหรับการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบที่ 4 คำอธิบายรายวิชา เขียนเป็นความเรียง โดยระบุองค์ความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้บรรลุตามสมรรถนะหลักสูตรรายวิชา มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบที่ 5 เนื้อหาสาระ มีหน่วยการเรียนรู้ และหัวข้อหลักครอบคลุมคำอธิบายรายวิชา การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้สะท้อนให้เห็นสาระสำคัญ หรือประเด็นหลักในหน่วยการเรียนรู้ นั้น ๆ น่าสนใจเหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความสามารถของผู้เรียน กำหนดสัดส่วนเวลาเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมและรวมทุกหน่วย

ต้องเท่าเทียมกับเวลาเรียนตามหลักสูตร มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบที่ 6 การวัดและประเมินผล ระบุเกณฑ์การประเมินไว้อย่างชัดเจนเหมาะสมกับการปฏิบัติจริง และกำหนดสัดส่วนน้ำหนักคะแนนแต่ละหน่วยการเรียนรู้เหมาะสมและรวมตลอดภาคเรียนเท่ากับ 100 คะแนน มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบที่ 7 เครื่องมือ/วัสดุ/อุปกรณ์ มีการระบุ รายการเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ครอบคลุมเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบที่ 8 เอกสารประกอบ/แหล่งเรียนรู้ มีการระบุเอกสารประกอบและแหล่งเรียนรู้ที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย และหลากหลาย มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และองค์ประกอบที่ 9 พื้นความรู้/คุณสมบัติของผู้เรียน มีการระบุพื้นความรู้ คุณสมบัติผู้เรียนที่ชัดเจน และเปิดโอกาสการเรียนรู้ มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) โรงเรียนที่ต้องการพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ควรศึกษาสภาพบริบทของพื้นที่ ความต้องการตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจของชุมชน สภาพความพร้อมของโรงเรียน เพื่อให้การพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อเสริมสร้างทักษะสมรรถนะวิชาชีพสู่การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของพื้นที่

2) โรงเรียนที่ต้องการพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาควรตั้งชื่อหลักสูตรสมรรถนะรายวิชาให้ทันสมัยและน่าสนใจ และควรระบุเอกสารประกอบ/แหล่งเรียนรู้ที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย และหลากหลายมากยิ่งขึ้น

3) หน่วยงานต้นสังกัดควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบายการส่งเสริมการสอนอาชีพในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ชัดเจน รวมทั้งพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมการสอนอาชีพให้กับผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

เอกสารอ้างอิง

- [1] กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). แนวทางการการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- [2] สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา. (2562). แผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ.2562-2565) จังหวัดสงขลา. สงขลา: สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา.
- [3] สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา. (2563). แผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ.2563-2565) จังหวัดสงขลา ฉบับบทวนปีงบประมาณ พ.ศ.2565. สงขลา: สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา.
- [4] กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 (ปรับปรุง พ.ศ. 2565). กรุงเทพมหานคร: สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- [5] Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1997). On the Use of Content Specialists in the Assessment of Criterion-referenced Test Item Validity. *Dutch Journal of Educational*, 2, 49-60.
- [6] กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องที่ 9 การเทียบโอนผลการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- [7] กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). แนวทางการจัดการศึกษารูปแบบการศึกษานอกระบบ แบบมีชั้นเรียน (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.